

Λίμνη Παμβώτιδα

Η λίμνη Παμβώτιδα, το στολίδι των Ιωαννίνων.

Η λίμνη Παμβώτιδα με τα πεντακάθαρα νερά την εποχή του 1960-1970 με τα αρκετά ψάρια. Μερικά από αυτά λεγότανε κιπρίνια, χέλια κτλπ. Με αυτά τροφόδοτούσανε τις αγορές των Γιαννιωτών και των περιχώρων. Με αυτά έζησε το 1940 ο Γιαννιώτικος λαός.

Απ' το χωριό μας υπήρχε γραμμή Λογιάδες-Ιωάννινα-Ιωάννινα-Λογιάδες, με πολλές βάρκες που πήγαιναν τα τρόφιμα (καρπούζια, πεπόνια κτλπ) για να τα πουλήσουν στην πόλη και να πάρουν ανάλογα αγαθά για το χωριό. Επίσης ήταν και το μέσο μεταφοράς για τα Γιάννενα, διότι δεν υπήρχε αστική συγκοινωνία.

Αν κάποιος δεν προλάβαινε την βάρκα, η βάρκα πήγαινε στον προορισμό της κανονικά και όταν έφτανε, ο βαρκάρης κοιτούσε πίσω από εκεί που ξεκίνησε. Όταν έβλεπε κατνό χυρίτζε και έπαιρνε αυτόν που δεν πρόλαβε την βάρκα. Επίσης οι βάρκες τώρα είναι βενζινοκίνητες, τότε ήταν με κουπιά.

Όποιος δεν είχε χρήματα να πληρώσει το εικιτήριο του, έμπαινε στην θέση του κωπηλάτη και το ξεπλήρωνε.

Επιπλέον το νερό της λίμνης ήταν τόσο καθαρό στα περιχωρά στην Τραμπάτοβα, ^{όπου} πήγαιναν και παίρναν νερό γιατί ήταν γάρφαρο.

Έτσι έζησαν οι πρόγονοί μας απ' τη λίμνη

Παμβώτιδα που τους έθρεψε και πότισε
τον κήμπο τους για να έχουν τα τρόφιμά
τους.

Αυτή είναι η βίβλη των Ιωαννίνων που ο
Αβή Παράς έπνιξε την κυρά Φροσύνη και
πρέπει εμείς να την σεβόμαστε για να δίνει
χαρά στα Γιάννενα με το υπέροχο νησάκι
τους.

Η Πανέμορφή μου Δίμνη

Πανέμορφή μου Δίμνη,
που τόσο θα αγαπάω,
σε χάιδεψαν οι άνθρωποι
Συγχωρή σου ζητάω.

Μακάρι να 'χα γεννηθεί
σε τούτα ης τα χρόνια
να με 'πιδενες, να με 'ντωνες
να σε ευλογούσα αιώνια.

Μην χάνεις την ελπίδα σου
και μην στεναχωριέσαι
μπορεί να σε πληρώσαμε
ποτέ όμως δεν Ξεχνιέσαι!

Γι' αυτό, λοιπόν κ' έχω
ας είμαι μικρή ακόμα
για όσα θ' αγωνισομαι
μες την ζωή αιώνια.

Η Δίψη των Ιωαννίνων

Όρφρα τα Γιάννενα, υραία και
η Δίψη.

Η Βροδιά όφως, την ποιότητα
την ρίχνει.

Ήσουν υραία κείποτε.

Αλλά ποιος νέος να το πιστέψει;

Όταν η Δέον η Βροδιά είναι η
Χαρακτηριστική σου Ήξη,
Μου έλεγε ο παππούς μου για
σένα ιστορίες.

Για την καθαριότητα σου.

Αλλά από δικές μας ανθίες,

Έχασες την ορφιά σου.

Συγχωρή Δίψη μου

και ένα μόνο σου Δέν,

Μέρα νύχτα, για την καταντία
σου, κ' δαίω.

χωρίς όνομα,
το γησάκι
των Ιωαννίγγων.

Πες ξανά ότι είναι τα Γιάγγενα
η πόλη της αρχυροχρυσόχαιας
και συμφωνώ!

Τα Ιωαννίγγα είναι γεμάτα με
ιστορία, κουλτούρα
και πολιτισμό.

Με την πείρα ματιά της λίμνης
και το γησάκι στην μέση
θα κοιτάξεις τον διηλατό σου
και θα του πεις:

«Αυτά είναι τα Γιάγγενα!!!»

Αυτή είναι η πόλη της αρχυροχρυσόχαιας.

Είναι γεμάτη τουρισμό όπως βλέπεις,
αχαλιά και Ιωαννίγγα και δε θα τα ξεχάσω.

Ποιος είπε για την πόλη αυτή κάτι αρνητικό;
Εγώ δε θα έλεγα ποτέ. >>

Η πόλη της αργυροχρυσόχαιας

Το μεχχαρι δύνει

Ο ήλιος ανατέλλει

Και στην λίμνη Παμβώτιδα

τα θρεφτίζεσαι

Ανεύαυτε βλέπεις

τα ψηλά βουνά της πόλης

πίσω το Μισοικέλι

Με τα πυκνά του χιόνια

και τα τσουχτερά του κρύα

Δηλαδή σου το γνωστό

Ασπάρ Τζαμί

πάγω στο ιστορικό κάστρο

και καίτω από εκείνο ο Μόλος

χεμάτος από μαχαίρι.

Πες ότι είναι τα Γιαγυρά

με την πρώτη μάχη

Πες ότι είναι η πόλη της

αργυροχρυσόχαιας

μια δεξιάς αδικο..

Με μια βαρκίδα, στη μέση

θα δεις

το κησάκι

Γιαννενάκια μου

Α'η την πρώτη μέρα που συνάντησα
ένιωσα δέος και ευτυχία

Τα γιγάντια βουνά σου,
η καταγάλανη ιστορική λίμνη σου
και το κάστρο σου, με θάμνωσαν

Έ ευχαριστώ που μου παρέχεις τόση ομορφιά
και θέλω να σου πω ότι είσαι μια ζωγραφιά.
Το φαγητό σου είναι πεντανόστιμο
και για κάρη σου θα πλήρωνα πρόστημα